

Jezulátko zpřítomňuje Boží lásku svou dětskou něhou

Benedikt XVI. setkání s rodinami a dětmi, Praha – kostel u Pražského Jezulátka, 26. září 2009

Ctihodní páni kardinálové,
vážený pane primátore a starostové,
vážení představitelé veřejného života,
milí bratři a sestry,
milé děti,

obracím se na vás všechny se srdečným pozdravem. Jsem rád, že mohu navštívit tento kostel, zasvěcený Panně Marii Vítězné, ve kterém je uctívána soška Jezulátka, známá po celém světě jako „Pražské Jezulátko“. Děkuji Mons. Janu Graubnerovi, předsedovi České biskupské konference, za přivítání jménem všech biskupů. Uctivě zdravím pana primátora i ostatní představitelé občanského a církevního života, kteří se chtěli zúčastnit tohoto setkání. Zdravím vás milé rodiny, které jste se v tak hojném počtu dostavily.

Soška Jezulátka obrací naši mysl k tajemství Vtělení, k všemohoucímu Bohu, který se stal člověkem a 30 let žil ve skromné rodině z Nazareta, svěřený Prozřetelností do laskavé péče Marie a Josefa. Myslím na vaše rodiny a rodiny po celém světě, na jejich radosti a starosti. Sjednotme se v modlitbě a prosme u Jezulátka o dar jednoty a svornosti pro všechny rodiny. Mysleme obzvláště na ty mladé rodiny, které musejí vynakládat mnoho úsilí o bezpečí a důstojnou budoucnost svých dětí. Prosme za rodiny v obtížných situacích, zkoušené nemocemi a bolestí, za ty, které jsou v krizi, rozvrácené nebo trýzněné nesvorností či nevěrou. Všechny je svěřujeme svatému Pražskému Jezulátku, protože víme, jak důležité jsou stabilní a jednotné rodiny pro skutečný pokrok společnosti a pro budoucnost lidstva.

Jezulátko nám svou dětskou něhou zpřítomňuje Boží blízkost a lásku. Uvědomujeme si, jakou máme v jeho očích cenu, protože právě díky němu jsme se my sami stali Božími dětmi. Každá lidská bytost je Božím dítětem, a tedy naším bratrem, a jako takovou je třeba ji přijímat a vážit si jí. Kéž by si to uvědomila i naše společnost! Každá lidská osoba by pak byla hodnocena ne podle toho, co má, ale podle toho, čím je, protože ve tváři každé lidské bytosti, bez rozdílu rasy či kultury, se zračí Boží obraz.

To platí především pro děti. Ve svatém Pražském Jezulátku rozjímáme dětskou krásu a náklonnost, kterou Ježíš Kristus vždy projevoval nejmenším, jak čteme v evangeliu (srov. Mk 10,13-16). Kolik dětí však dnes nikdo nemiluje, nepřijímá a ani si jich neváží! Kolik dětí je obětí násilí a různých forem zneužívání bez jakýchkoli zábran! Kéž by dětem byly zaručeny úcta a pozornost, které jim náleží: děti jsou budoucností a nadějí lidstva.

Chtěl bych nyní říci několik slov přímo vám, milé děti, a vašim rodinám. Na setkání se mnou jste přišly ve velkém počtu a za to vám ze srdce děkuji. Vy, kdo jste milí srdci Jezulátka, opěťujte jeho lásku a podle jeho příkladu buďte poslušné, vlídné a laskavé. Učte se být jako on oporou svých rodičů. Buďte skutečnými Ježíšovými kamarády a vždy se k němu s důvěrou obraťte. Modlete za sebe, za své rodiče, příbuzné, učitele a kamarády, a modlete se i za mne. Ještě jednou vám děkuji za přijetí a ze srdce vám žehnám a vyprošuji vám všem ochranu svatého Jezulátka, jeho Neposkvrněné Matky a svatého Josefa.